

CHRIST. οὐκ ἂν οὐ πάυσει] Hæc puto ver-
ba dirigi ad canē accusatorem & δῶκοντα, Nō de-
fines inquit, durus & morosus esse, præsertim reis,
in quos sic dentes restringis, Malo enim vt παύ-

σει & ἔχει sint secundę personę Atticę. Solens ve-
rò est canibus vt fugientes magis adlatrent & im-
petant, propterea ait ambigua voce τῶς φεύγουσι, &
ὄδ' αὖξ ἔχειται.

Καὶ παύσει τοῖς φύρουσιν, ἀλλ' ὄδ' αὖξ ἔχει;
Φι. Ανάβαιμι δ' ἀπολογοῦ. ἦ ζῆσιώπηκας, λέγε.
Βδε. ΑΛΛ' οὐκ ἔχειν οὐτὸς γ' ἔοικεν ὁ, π' λέγη.
Φι. Οὐκ. ἀλλ' ἐκείνῳ μοι δοκεῖ πεπονημέναι,
Ὅπερ ποτὲ φύρων ἔπαυσε καὶ Θουκυδίδης.
Ἀπόπληκτος ἐξ ἀφηνίας ἐχέου τὰς γνάθους.
Βδε. Πάρεχ' ἐμποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογίσομαι.
Χαλεπὸν μὲν, ὡς ἴσθρες ἐστὶ δὲ βλαβερὰ μύθοις
Ἵπεραπακτείνεαι κυνός. λέξω δ' ὁμοίως.
Ἀγαθὸς γὰρ ἐστὶ, καὶ δῶκει σὺν λύκοις.
Φι. Κλέπτει μὲν οὐδ' ἔτι γὰρ καὶ ξυνομότης.
Βδε. Μὰ Δι' ἀλλ' ἀριστὸς ἐστὶ τῶν νυκτικῶν.
Οἷός τε πολλοῖς ποροβάτοις ἐφεσάται.
Φι. Τι οὐδ' ὄφελος τὸν τυρὸν εἰ κατεδίει.
Βδε. Ὅτι σὺ ποροβάτου καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
Καὶ τὰ ἀλλ' ἀριστὸς ἐστίν. εἰ δ' ὑφείλετο,

Esse in reos præsertim? an vsq; ringes dentibus?
PH. Ascende, purga, quid, malum, taces? age.
BD. Hic quod loquatur nō habet, ut ego arbitror
PH. Minimè, at videtur morbū eundem perpeis
B *Quem passus olim est exsulans Thucydides*
Bucca repente mutus exsensafuit.
BD. Abi & recede, quò tibi patrociner.
Operosa res est ὁ viri, defendere
Canem in reatu criminis, dicam tamen
Frugi canem esse, & semper infestum lupis.
PH. Nempe ille fur est, perditusque proditor.
BD. Minimè, sed omnium est canū longe optimus:
Fidusque custodire lanigerum pecus.
C PH. Sed cui bono si caseos semper vorat?
BD. Atqui tibi propugnat & servat fores,
Ac cetero qui præstat: at quòd abstulit

Σχόλια. ΑΛΛ' ὄδ' αὖξ ἔχει.] Ὅτι ἐδὲν φθέρεται, ἀλ-
λα τοὺς ὄδ' ἄντας διπτικῶς κατέχει ὁ κύων, ἀλλως, δια-
σπαράξαι βάλει τοῖς ὄδ' οὐσί τὸν κυῖα. ἢ ἡ τὸ ἔχει δευ-
τέρως προσώπου Ἀπιδί. Ὅπερ ποτὲ φύρων ἔπαυσε.]
Θουκυδίδης λέγει τὸν Μιλησίαν, Ἀλαπτεῖν. τοῦτον ὃ
ἐξωσρακίαν Ἀθλιώται ἔπειτα καὶ τὸ νόμον, οὐ ξένον δέ,
ὅτι ἑτέροισι μὲν ἐξωσρακίαν φησὶν αὐτὸν, νυκτικῶν δὲ φεύ-
γειν. εἶδος γὰρ τι φυγῆς, ἐστὶν ὁ ὄσρακισμός. ἐν τῷ τοῖς εἶ-
δεισι περιέχεται τὰ γῆνη. καὶ τὸ μὲν ἐξωσρακίαν, τὸ
φεύγειν ἂν τις ἐπὶ τῶν εἰποῖ, τὸ ὃ φεύγειν, οὐκέτι ἐξω-
σρακίαν. διαφέρει γὰρ φυγῆ, ὄσρακισμοῦ. καθὸ τῆς μὲν
φευγόντων αἰ οὐσίαι δ' ημεύονται. τῆς ὃ ὄσρακισμοῦ με-
τὰ σάντων οὐκέτι κύωνος ὁ δ' ἦμος, καὶ τοῖς μὲν, καὶ τόπος
ἀπεδίδοτο καὶ χῆνος. τοῖς δὲ, οὐδέτερον τούτων. ὅτι δὲ ὁ
Ἀθλιώται δ' ἦμος ἀειφυγίαν ἀπὲρ κατὰ γένους ἐδ' ημεύσε
τῶν οὐσίαν. Ἐπὶ Ἀρταξέρξῳ ἦκε φεύγων, ἄφες ποιεῖ
Ἰδοικυεύς, εἰς τὸ β' τῆς τῆσπον τοῦτον. οἱ μὲν τῶν Ἀθλιώ-
ται ἀπὲρ καὶ γῆνους ἀειφυγίαν κατέγνωσαν ποροδιόντος
τῶν Ἑλλάδων, Ἐπὶ τῶν οὐσίαι ἐδ' ημεύθη. ἀλλως. Θουκυ-
δίδης Μιλησίαν υἱὸς Περικλῆ ἀντιπολιτευσαίμενος. τέσ-
σραρες δὲ εἰσι Θουκυδίδων Ἀθλιώται. ὁ ἰσοροχάφος. Ἐ
ὁ Γαρήτιος Ἐ ὁ Θεπιάλος. καὶ εἰσὶ ἀειφοροὶ ῥήτωρ τυχε-
ρων. ὅς γὰρ κατηγορηθεὶς ἐν τῶν διαξείν ἐν ἡδ' ἡνῆθη ἀπο-
λογοῖσθαι ὑπὲρ αὐτοῦ, ἀλλ' ὡσπερ ἐγκατεχομύθους ἔχε
τῶν γλῶτταν, καὶ ἔτω κατεδικάσθη, εἰς τὸ ἐξωσρακίαν.
ἀλλως. πορὸς ἰσοροίαν μήποτε ὁ Περικλῆ ἀντιπολιτευ-
σαίμενος. τοῦτο ὃ Φιλόχορος μὲν ἰσοροίαν. ὅς οὐδὲ πᾶντη
γνώσιμος ἐχέτο. ἀλλ' οὐδὲ πορὸς τοῖς κωμικοῖς, εἰς τὸ
ἐπολίγον στρατείας ἀξιοθῆναι μὲν Κλέανος ἐπὶ Θράκης
φυγῆ κατὰ δικασθέντα. ἐνιοὶ ὃ ἄν Ἐ Ἀμμώνιος Ἐ Στεφάν-
ος, καὶ τοῦτο ὃ ὑπὸ τοῖς ὡσπερ ποροείρηται. ὁ γῆνομε-
νος ὄσρακισμός, ἐμφάνει τῆς Μιλησίαν. Θεόπομπος μὲν τοῖ
ὁ ἰσοροίαν, Ἐ Πανταῖνος φησὶν ἀντιπολιτευσαίμενος Πε-
ρικλῆ. ἀλλ' ἔτι Ἀνδροτίων. ἀλλ' αὐτὸς τὸν Μιλησίαν.

mione succurrētibus Pericli vt li. i. testatur Thu-
cydides historicus, deinde, vt ait Philochorus, cū
in Thracia suspiciōnē incurrisset proditiōnis, ne-
que in ius vocatus pro se quidquam dicere potuif-
set, velūtque elinguis obmutuisset, indicta causa
damnatus est & ostracismo relegatus est. Plutar-
chus scriptor castissimus scripsit voluisse eum in
idem periculum Periclem constituere, sed victor
euasit felicior Pericles & aduersarium compulit
in pœnam τῆς ὄσρακας, & sodalitiū illud sibi aduer-
sarium sic dissoluit. Quum autem exsiliū siue ου-
γῆ diuersum sit ab ostracismo, quia exsulum bo-
na proscribentur, non autem τῆς ἐξωσρακίαν ἐν-
των, quibus & locus & tempus prescripta erant, vt
E Hyperbolus primus per sex annos Sami, vbi tum
mortuus est. Tamen Idomeneus scriptor anti-
quus (quē Plutarchus non satis fidum putat) in li.
2. (Historiarum putà Samothraciæ) damnatum
ait Thucydidem istū τῆς ἀειφυγίας & bona ipsius
publicata, & fugisse ad Artaxerxem. Cæterū quat-
tuor fuerunt Thucydida, Primus iste Milesiæ fi-
lius ex alopecide tribu, Secūdus quē Scholiastes
γῆτιον vocat mendosè pro γαρήτιον, Tertius
Thessalus vel (vt ait Historicus Thucy.) Pharfali-
us, Quartus Historiæ scriptor Olori filius, Om-
nes Athenienses. Festiuiter autem Thucydidem
F ἀναπολόγητον fingit in lingua habuisse ἀποπλη-
ξίαν.

CHRIST. Θουκυδίδης] Hic Thucydides mag-
nus aduersarius Periclis & factionis sodaliū prin-
ceps aduersus eum, Milesiæ filius Atheniensis vir
bonus & orator optimus fuit, Cimonis affinis, nō
tam πολεμικός quā πολιτικός, primum dux fuit 40.
nauium & velut triumphator cum Agnone & Phor-

Σχόλια. Πάρεχ' ἐμποδῶν.] λαυτίκας τὸν κυῖα φη-
σὶν ἀναχάρες, τοὺς λύκους δὲ τοὺς συκοφαντάς.
CHRIST. Χαλεπὸν μὲν] Ambitosum
procemium & fortassis ab aliquo Rhetore illius
temporis pronunciatum quod tacitè hic subfan-
nat. Puto autem legendum διαβεβλημένου vt ad ca-
nem referatur. Per λύκους verd innuit fures & Sy-
cophantas. Vnde iocus apud Cicronem, Quid
latras, Quia furem video.
Σχόλια. Ξυνομότης] ποροδοτίας. ὡς ὅτι ἀν' ἑρώτικῃ
ἔειπεν. Οἷός τε] δὲ μὲν ἔστι φησὶ ποροβάτων ποροί-
σαδς.